

06.03.14 року ВГО магістрів державного управління "ЕЛІТА ДЕРЖАВИ", яка більше 5 років об'єднує випусників Національної академії державного управління при Президентові України, провела черговий круглий стіл за темою: "Люстрація, як запит українського суспільства. Нова кадрова політика держави. Гра по-чесному?"

ПІДДУБЧАК ОЛЬГА
Президент ВГО
«ЕЛІТА ДЕРЖАВИ»

«Проблема: у 2004-2006 роках, враховуючи відсутність досвіду стосовно люстрації, а також якісних механізмів контролю за владою з боку громадськості на предмет якісної кадрової політики держави, була значно зруйнована система державного управління України. За браком режимів стримування, на високі посади в органах влади дуже часто призначались люди, які не мали досвіду державної служби, але були родичами чи знайомими керівників міністерств та наблизених до них осіб. Така практика поширилась і згодом, коли приходила інша влада.

Таким чином, сам апарат державного управління залежав від влади «східняків» або «західняків», хоча в цивілізованих країнах він має бути поза політичними протистояннями та функціонувати на користь держави, а не окремих фінансово-промислових груп, які, зазвичай, в українському сценарії уособлюють в собі політичні партії.

На сьогодні ми знаходимося на зламі світосприйняття цілої держави. Законодавство про державну службу акцентує увагу на тому, що державний службовець має бути поза політикою, а реалії на вулиці говорять, що має бути люстрація та мають призначатись на посади люди з революційною свідомістю. На вулицях, в пресі, в державних установах зазвучало слово «ЛЮСТРАЦІЯ».

Ми хотіли поділитись досвідом наших наукових досліджень в сфері державного управління та ознайомити з нашою думкою якомога широке коло людей. До участі в заході запрошувались магістри, кандидати наук з державного управління, аспіранти, докторанти Національної академії державного управління, лідери громадських організацій та представники партій.»

Офіційна частина заходу розпочалась хвилиною мовчання за загиблими з обох боків протистояння.

ЛУК'ЯНОВ ОЛЕКСІЙ
кандидат історичних наук, доцент
кафедри державної служби,
адміністрування та управління
Луганського національного
університету імені Тараса
Шевченка

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ, ЯКІ УНЕМОЖЛИВЛЮЮТЬ ПРОВЕДЕННЯ ШИРОКОМАСШТАБНОЇ ЛЮСТРАЦІЇ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ - ВІДСУТНІСТЬ ІДЕОЛОГІЧНОГО ПІДГРУНТЯ ТА НЕСТАЧА НЕОБХІДНИХ РЕСУРСІВ ВЛАДИ

Люстрація є необхідністю, яка виникає в умовах докорінних суспільно-політичних змін в країні. Це фактично революційна потреба відбору кадрів на державну службу. Історичний досвід люстрації мають постсоціалістичні країни Східної Європи і Грузія, що мало для них позитивні результати в питаннях подолання корупції та підвищення компетентності державних службовців.

Необхідність люстрації зумовлена вимогою громадськості до оновлення влади та очищення її від злочинців-корупціонерів. Як відомо, при формуванні нового українського уряду створено люстраційний комітет.

Тим більш, коли ми бачимо не лише факти корумпованості посадовців, але й їх антидержавницьку діяльність. Особливо гостро повстали питання люстрації суддів, прокурорів, співробітників МВС та СБУ.

З політико-правової точки зору люстрація фактично дорівнює репресії (тобто являє собою обмеження в правах доступу до влади деяким особам). Така репресія здійснюється в певний час революційних перетворень. Як говорить сам голова люстраційного комітету Є. Соболев «Люстрація – це екстраординарний захід. Як переливання крові, його не можливо робити регулярно» [Є.Соболев в інтерв'ю ЛігаБізнесІнформ http://news.liga.net/interview/politics/995889-egor_sobolev_pervymi_pod_lyustratsiyu_popadut_sudi.htm].

Для такої репресивної дії по відношенню до державних службовців необхідні, в першу чергу, ідеологічні (світоглядні) та правові засади. Не достатньо одного революційного піднесення та бажання все швидко змінити в нашому суспільстві. Однак таке духовне національне піднесення значної частини українського суспільства дає змогу виробити та втілювати в життя нову державницьку ідею, нове бачення державного службовця. Знову час згадати про національну ідею, що ґрунтується на моральних засадах та важливою складовою якої є бачення того, якою має бути Українська держава і державний службовець, кому він служитиме. Лише при формуванні державницької ідеології, при поясненні того, яку країну ми зараз будемо, можливо отримати широку підтримку суспільства в питанні люстрації. Тоді цей процес отримає легітимність (загальне визнання з боку більшості громадян України). Однак в умовах відсутності такої міцної ідеологічної позиції в суспільстві і фактичного невизнання нового українського уряду з боку мільйонів громадян в південно-східних регіонах країни проведення тотальної люстрації є проблематичним.

В сучасному інформаційному суспільстві головна боротьба розгортається в інформаційній сфері, в засобах інформації. Люстраційному комітету і громадськості необхідна масштабна інформаційна робота з метою формування нового світогляду. Отже, найперше завдання - переконання всього суспільства в необхідності антикорупційної люстрації.

Лише коли ми маємо ідейне (моральне) переконання більшості суспільства в необхідності люстрації ми можемо створювати правила і процедури, визначати критерії такої діяльності, а отже, здійснювати правове та організаційне забезпечення люстрації. Поняття та критерії люстрації повинні бути прописані в Законі «Про державну службу» та детальніше в окремих нормативних актах.

Для люстраційних (репресивних) дій необхідні значні ресурси: ідеологічні, правові, організаційні, матеріально-фінансові, інформаційні, освітньо-виховні (для підготовки кадрів на заміну люстрованому складу службовців).

Саме через «вмонтування» люстраційного комітету в структуру Нацдержслужби можливо було б використати ресурси, які зараз має цей державний орган. Тут є можливості контролю за кадровим складом і система підготовки і підвищення кваліфікації держслужбовців. Однак існує небезпека, що бюрократична структура Нацдержслужби «вб'є» кращі прагнення. Самі ж себе чиновники люструвати не можуть, це може робити лише громадськість, через організовані та наділені законними повноваженнями колегіальні структури. З боку комітету Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування необхідно здійснювати законодавче забезпечення та контроль за впровадження люстрації. Однак головний контроль повинен бути з боку суспільства, через громадські організації.

Можна констатувати, що у сучасної влади в Україні недостатньо ресурсів для повномасштабної люстрації. Можлива лише часткова люстрація в центральних органах влади

та в деяких регіонах на місцевому рівні. Треба проявляти гнучкість до місцевої специфіки. Дуже важко подолати природний принцип формування політичним керівництвом «своєї команди», до якої і зараз можуть потрапляти люди з «заплямованою репутацією». Особливо потрібні зараз посадовці які здатні об'єднувати українське суспільство, а не панувати за принципом «розділяй і володарюй». Саме це і призвело до сучасного розколу в Україні.

Проблемним є питання люстрації в органах місцевого самоврядування, до яких переходять колишні посадовці і продовжують свою антидержавницьку та корупційну діяльність, маніпулюючи думкою територіальної громади. Проблема у тому, що люстрація в сфері самоврядування майже не можлива і може розглядатися як порушення права на місцеве самоврядування.

Отже, люстраційному комітету необхідно здійснювати активну інформаційну роботу з застосуванням громадськості та отримати від Верховної Ради та уряду необхідне ресурсне забезпечення своєї діяльності.

Однак справжня люстрація в домінуванні громадської думки (середнього класу), яка не дозволить особам, що вчиняли злочини та втратили довіру громадян знову отримувати владу.

ВОЛОДИМИР КІРОВ
Представник Одеського осередку
ВГО «ЕЛІТА ДЕРЖАВИ»
Здобувач наукового ступеня
кандидата наук, Одеський
регіональний інститут
державного управління НАДУ

МОЖЛИВІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ЛЮСТРАЦІЇ В УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ

В результаті вивчення процесів люстрацій в інших країнах, з урахуванням того, що наразі є нагальною потреба у докорінному зміні системи управління країною, приходу до управління нею людей нової формації, вбачається необхідним зробити наступні зауваження та пропозиції:

1. Люстрація – особливий процес юридичної та політичної відповідальності - це процес обмеження конституційних прав громадян у зв'язку з їх належністю до певної соціальної групи, або за змістом попередньої праці тощо. Юридична відповідальність настає за певні дії суб'єкта і ці дії мають бути протизаконними на момент їх здійснення. Таким чином люстрація – є різновидом дискримінації.

2. Люстрація повинна проводитися у відповідному правовому полі. Підставою для прийняття Закону про люстрацію повинна бути Конституційна норма, яка визначить суб'єктів люстраційних дій, органи та порядок здійснення люстрації, обмеження громадянських прав, які будуть налагатися на громадян.

3. Визначення об'єктів люстрації. Це можуть бути:

- представницькі органи влади всіх рівнів;
- органи державної влади та органи місцевого самоврядування;
- Конституційний суд України та суди загальної юрисдикції;
- Збройні сили України;
- правоохоронні органи;
- державні підприємства, установи та організації, акціонерні товариства з контрольним пакетом акцій держави в них (у т. ч. академії наук, засоби масової інформації, фонди, державні фінансові установи тощо);

- навчальні заклади усіх рівнів, видів та типів освіти незалежно від форми власності;
- адвокатські об'єднання;
- керівні органи політичних партій та громадських організацій;
- інші установи, на працівників яких поширюється дія законів України "Про боротьбу з корупцією", "Про державну службу".

4. Склад Люстраційного органу слід обирати з числа осіб, які в подальшому не мають права займати посади у державних органах та обиратися на державні посади в об'єкти люстрації на певний період. Це мають бути люди, які мають безперечний громадський авторитет, стиль життя яких є взірцем для майбутніх поколінь (напр. Л. Лук'яненко).

5. Мінімізувати суб'єктивний фактор роботи комісії з люстрації. Правила проведення люстрації повинні бути чітко регламентовані.

6. Дискусійним є питання використання при проведенні люстрації «детектора брехні». На мою думку можливе залучення цього інструменту для проведення люстрації, але з незалежними операторами «детектора брехні».

7. Провести широку громадську дискусію з головних питань люстрації, до дискусії долучити відомі соціологічні агенції для моніторингу громадської думки, можливо, винести ряд ключових положень люстрації на референдум.

8. Визначити перелік осіб, щодо яких застосовується тимчасова заборона обіймати посади в об'єктах люстрації. За думкою деяких авторів вітчизняних законопроектів про люстрацію, це можуть бути:

особи, які до 01.01.1992 року працювали на керівних посадах в Комуністичній партії Радянського Союзу, КДБ СРСР, або свідомо (в т.ч. таємно) співпрацювали з органами державної безпеки СРСР, або брали участь у переслідуваннях громадян СРСР, зокрема:

- 1) працювали на керівних посадах Комуністичної партії Радянського Союзу від рівня районного комітету і вище, членом бюро (президії) цих комітетів, членом ЦК КПРС;
- 2) працювали на посаді секретаря партійного комітету КПРС на підприємстві, установі, в організації;
- 3) працювали на керівних посадах в КДБ СРСР або в штаті п'ятого управління КДБ СРСР;
- 4) працювали на посаді начальника політичного відділу (управління) в Радянській Армії, МВС СРСР;
- 5) виконували функції резидента, агента, утримувача конспіративної квартири, інформатора або позаштатного співробітника КДБ СРСР;
- 6) брали участь у переслідуваннях громадян СРСР з мотивів політичного, соціального, класового, національного і релігійного характеру.

Відповідно до сьогодення слід розширити цей перелік особами, які працювали станом на 01.01.2014 року в органах державної влади, місцевого самоврядування, представницьких органах тощо тобто виконували функції виконавців та тих, хто обслуговував злочинну владу.

9. Визначити обсяг люстрації – повний або частковий. Досвід повної люстрації у правоохоронних органах Грузії свідчить про наявність позитиву при проведенні повної люстрації.

10. Залучення до роботи люстраційних комісій журналістів, ЗМІ.

11. Доречно впроваджувати політичну і економічну (амністія або легалізація доходів) люстрацію водночас.

12. Велику увагу слід приділити вихованню нових кадрів на державній службі і службі в органах місцевого самоврядування. Посилити якість освіти у профільних ВНЗ.

13. Забезпечити матеріальне стимулювання роботи державних службовців, які прийдуть в об'єкти люстрації.

14. Люстрацію слід проводити першочергово в органах, які забезпечують правопорядок та правосуддя. Інші органи теж повинні бути пролюстровані, але після того, які міне погроза національній безпеці та цілісності України.

ЛАРИСА ПИЛЬГУН
Магістр державного управління

ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ - ВИМОГА ДО ЛЮСТРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.

В процесі реалізації довгоочікуваних люстраційних процесів важливо пам'ятати про наявність професійної компетентності тих осіб, які займатимуть посади в органах державної влади.

Будь-яка організація відповідно до своїх функцій та відповідних нормативно-правових актів має певні компетенції. Компетенції організації - це обов'язкові та дозволені її види діяльності. Певними компетенціями наділяються і працівники організації. Відповідно до компетенцій, передбачених посадою, визначаються і вимоги до людини, яка претендує зайняти посаду - вимоги до знань, умінь, досвіду, поведінки.

До особливостей професійної діяльності особи на державній посаді варто віднести необхідність інтегрувати знання та уміння професій усіх сфер - виробничої, невиробничої, державної.

У змісті діяльності такої особи знаходить відображення сукупність кваліфікацій низки спеціальностей. При підготовці, прийнятті та виконанні будь-якого рішення, у тому числі і політичного, через службове консультування, адміністративне нормування та службову самостійність особи на державних посадах здійснюють вплив на законодавчу і виконавчу владу. Тому професійна компетентність має бути визначальним чинником при формуванні штату організації, яка належить до сфери державної влади та місцевого самоврядування. Компетентність - це здатність конкретної людини застосувати у професійній діяльності наявні знання, уміння, це особистісні характеристики, які впливають на ефективність професійної діяльності, досвід виконання такої або подібної роботи.

Універсальна структура компетентності особи, яка займає державну посаду передбачає не лише галузеві знання, але й знання із дотичних галузей, знання зі сфери державного управління та сфери державної служби, знання теорії та зарубіжного досвіду виконання професійної діяльності. Уміння застосувати наявні знання задля досягнення соціально-економічних результатів в умовах обмежених ресурсів. Окрім того, державні посади передбачають законслухняність, захист національних інтересів; політичну та релігійну толерантність; правову та юридичну відповідальність; дипломатичність тощо.

Професійна компетентність у структурі особистості людини проявляється як правило, за декількох умов: як результат досвіду професійної діяльності, коли людина знає предмет діяльності і уміння відпрацьовані протягом тривалого часу; і як результат навчання, у процесі якого людина оволоділа необхідними знаннями, найкращими алгоритмами роботи; і як результат наявності стимулу до її прояву.

При формуванні штату організації важливо врахувати мотивацію професійної діяльності, яка визначається ціннісними пріоритетами людини. Існують наступні ціннісно-мотиваційні типи особистостей, які прагнуть зайняти державні посади: «службовець за покликанням» (внутрішня мотивація взаємопов'язана із цінностями «самореалізація»), «службовець заради привілеїв» (зовнішня мотивація взаємопов'язана із цінностями «групового самозбереження»); «службовець-виконавець» (амотивація взаємопов'язана із цінностями «індивідуального самозбереження»).

Важливо в процесі люстрації не лише оновити штат органів державної влади та місцевого самоврядування, а й забезпечити компетентність їх працівників. Окрім того, важливо

зберегти тих працівників, які є дійсно фахівцями, незалежно від їх політичних уподобань (професійна компетентність особи, яка займає державну посаду, передбачає політичну нейтральність при виконанні службових обов'язків). Є сенс і повернути до роботи втрачені за останні роки кадри.

Компетентність людини оцінюється у процесі діяльності. У світі існує методика та інструментарій оцінювання професійної компетентності осіб, які займають або планують займати державні посади. В Україні певні елементи оцінювання використовуються на сьогодні лише відповідними навчальними закладами.

На сьогодні в Україні підготовка фахівців зі сфери «державне управління» та «державна служба» відбувається силами Національної Академії державного управління при Президентові України, її регіональними інститутами та низкою вищих навчальних закладів. До підготовки долучаються недержавні постачальники навчальних послуг, громадські та міжнародні організації. Випускники зазначених навчальних закладів не лише володіють теорією і практикою для професійної діяльності у певних сферах, вони володіють аналітичними вміннями, яких потребує більшість державних посад.

ІРИНА КРАВЧУК
кандидат наук
з державного управління
Голова правління Української
асоціації оцінювання

Пропозиції щодо розвитку оцінювання програм і політики для забезпечення прозорості та результативної роботи нового уряду в контексті люстрації.

Оцінювання, як систематична оцінка операцій та/або результатів програми чи політики у порівнянні з комплексом явних та неявних стандартів, з метою вдосконалення програми чи політики. безпосередньо спрямоване на реалізацію принципів належного врядування (ефективності, результативності, відкритості, підзвітності) та удосконалення державного управління.

Оцінювання результатів політики і програм:

- дає зворотній зв'язок для державних органів щодо досягнення цілей та корисності дій влади для громадян;
- є основою для прийняття рішень та належного планування, ефективного використання бюджетних коштів;
- дозволяє владі працювати прозоріше та відкритіше;
- спонукає владу звітувати суспільству про досягнення і прорахунки;
- створює передумови для удосконалення державної політики, програми, роботи органу державного управління, оскільки дозволяє навчатися на основі уроків попереднього досвіду;
- відіграє значну мотиваційну роль в роботі всієї установи, окремих державних службовців.

В Україні оцінювання застосовується до державних цільових та бюджетних програм, стратегічних планів, окремих проектів. Різні компоненти оцінювання присутні в Україні у стратегічному плануванні, виробленні державної політики. Система індикаторів використовується при розробці стратегічних документів та бюджетних програм. Проте в Україні практично немає окремих структур або підрозділів, які б відповідали за оцінювання, за якими були б закріплені повноваження розробляти індикатори, проводити оцінювання

державної політики та програм. Навіть за наявності окремих нормативно-правових актів, інституційний механізм, методологічне забезпечення, підготовка кадрів у цій сфері ще потребує суттєвого удосконалення.

З метою розвитку оцінювання державної політики в Україні пропонується впровадити:

- спеціалізації «Оцінювання державної політики» та відповідних навчальних курсів в НАДУ (розробка навчальних програм, робочих навчальних програм дисциплін) для формування необхідних навичок у державних службовців;
- оцінювання державної політики як сфери професійної діяльності (формування правового поля та створення необхідних організаційних механізмів, розробка пропозицій щодо внесення змін до правової бази, інституціоналізації оцінювання в державному управлінні, популяризації та поширення розуміння необхідності оцінювання державної політики і програм, уведення до професійно-кваліфікаційних навичок державних службовців необхідно навички «оцінювання державної політики і програм»);
- оцінювання державної політики як галузі наукових та прикладних досліджень (розробка інструментарію та методології оцінювання, вивчення можливостей створення спроможності до оцінювання у різних секторах).

Це матиме комплексний вплив на удосконалення процесу прийняття рішень та підвищення якості державної політики. Формування правової бази та необхідних правових механізмів створить передумови для запровадження оцінювання, а необхідні навички державних службовців забезпечать спроможність державних органів застосовувати оцінювання на практиці. Запровадження прикладних досліджень щодо оцінювання державної політики сприятиме подальшому розвитку теорії, методології і практики оцінювання державної політики в Україні.

ВОЛОДИМИР УНЖИН
Громадський діяч, юрист,
публіцист, підприємець.

СУЧАСНІ СПОСОБИ ТА МЕТОДИ ПОДОЛАННЯ ТА УПЕРЕДЖЕННЯ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ЗОКРЕМА ПРО «ДЕТЕКТОР БРЕХНІ»

«Пропоную один дуже дієвий механізм виявлення нечистоплотних політиків і чиновників. Практика його застосування вже сьогодні використовується багатьма країнами Заходу, східної та західної Європи. Зокрема в Україні цю практику при підборі кадрів використовують фінансові установи та успішні компанії з іноземним капіталом.

Отже, детектор брехні.

Ідея така. Перед призначенням на посаду кандидат повинен відповісти на ряд простих питань.

1. Чи порушував кандидат закон?
2. Чи планує порушувати закон надалі?
3. Брав / чи давав хабарі і чи планує надалі?
4. Чи полягає в будь-яких відносинах зі спецслужбами іноземних держав?

5. Чи перебуває кандидат в будь-яких відносинах з представниками великої промисловості (олігархами)?

6. Яку мету кандидат переслідує, йдучи на державну посаду?

7. Чи планує поліпшити свій матеріальний стан за допомогою займаної посади?

Враховуючи той факт, що політика та доступ до державних благ на державній службі мають властивість розбещувати людей, пропоную таку поліграфологічну експертизу проводити під час складання іспиту державного службовця та при влаштуванні на роботу у правоохоронні органи, під час реєстрації кандидатів у депутати на рівні ЦВК, перед призначенням на посаду

міністра тощо. Пропоную також за допомоги автоматизованої системи проводити вибірку перевірку кадрів раз на рік.

Для втілення вищезазначеного пропонується створити незалежну організацію поліграфологічного контролю, підготувати відповідних фахівців державним коштом, які б діяли по всій території України.

Сам особисто проходив детектор брехні. Якщо людина не проходила спецпідготовку, то шансів, що вона його обдурить, практично немає. За даними Міжнародної асоціації поліграфологів, лише одна людина зі ста тисяч може обманути поліграф.

ОБГОВОРЕННЯ:

МАКСИМ ГЛУХОВ
магістр державного управління

акцентував увагу на досвіді Грузії у питаннях реформ через підняття заробітної плати державним службовцям. «Це дієвий спосіб вирішити питання. Але реформи без грошей, це не реформа, а декларація. Якщо в люстрацію не вкладати гроші, вона залишиться на папері. Крім корупції, є ще одна проблема – політична нестабільність, – зауважив учасник заходу.

БОГДАН ДЕРГАЛЮК
кандидат економічних наук,
магістр державного управління

Сьогодні ми зіштовхнулися з терміном люстрація на емоційному ґрунті. Якщо прочитати визначення люстрації у Вікіпедії, це поняття означає очищення через жертвоприношення. Навіщо приносити жертву? Громадський активіст Єгор Соболев сказав, що потрібно люструвати бандитів і крадіїв. Це є злочинці. Для них існує кримінальне законодавство. Щодо правоохоронних органів, то це можна назвати не люстрація, а реформування. Тут можливо застосувати практику Грузії, інших країн, такий досвід є. Що відбудеться далі? Далі правоохоронні органи люструють державну службу. Тому що злочин має термін позовної давності, він досить великий. Якщо буде проведено аудит бюджетів (місцевих, загальнодержавного), знайдуться люди, які були винні в нецільовому використанні коштів.

І вони будуть притягнуті до відповідальності, кримінальної чи адміністративної, чи дисциплінарної. Все це передбачено законодавством. Не потрібно нічого нового писати. Яка відповідальність передбачається? Це позбавлення волі чи умовне позбавлення волі. Відповідно людина буде люстрована, бо не зможе займатися політичною діяльністю, оскільки вона буде судима. Говорили про економічну люстрацію – це конфіскація майна за певні злочини. Фактично через правоохоронні органи можна провести люстрацію людей, які причетні до злочинів. Сьогодні люди не задоволені корупцією і правоохоронними, судовими органами.

Люстрацію політиків проведе народ через вибори. Але політик має висвітлювати свою біографію і діяльність.

Люстрація може мати ідеологічне бачення. Ми втратили цю можливість в 90-році, коли радикально змінилася ідеологія. Люди, котрі вчора будували світлий комунізм, почали будувати ринкову економіку. Щось вони робили штучно. Адже вони були прихильниками адміністративно-командної економіки. Тоді можна було люструвати і потрібно було це робити. На сьогоднішній день, фактично немає кого люструвати, бо немає ідеологічної ознаки.

Перше питання реформування - це правоохоронні органи. Державні службовці, якщо вони були причетні до економічних злочинів. Перевірки суб'єктів економічної діяльності. Новим кримінально-процесуальним кодексом передбачено штраф, якщо буде доведено контролюючими органами, що кошти були десь відмиті.

Як економіст, бачу державу так, що це велике підприємство, яке виробляє ВВП. Фактично прибуток держави – це бюджет. Чим більший бюджет, тим більша заробітна плата бюджетникам, в тому числі державним службовцям. ВВП залежить від них самих. Більше його зроблять, більше отримають грошей, як на підприємстві. А якщо заплатити більшу заробітну платню при спадному ВВП, ми просто відберемо гроші в тих, хто його виробляє.

Андрій Кожевников
Керівник експертного напрямку
ВГО «ЕЛІТА ДЕРЖАВИ»
аспірант НАДУ

Тема обговорення дуже актуальна. Але сьогодні треба не стільки займатися люстрацією, а треба кожному спокійно працювати на державній службі, в бізнесі. Бо від кожного з нас залежить майбутнє України. І не треба зараз бігти і когось звільняти, когось призначати. Поступово це має бути. Радикальні кроки уже зроблені. А далі дивитися, що робити. Професіоналів у нас в країні не так багато, ми в цьому вже мали можливість переконатися. Повинні бути професіонали, в уряді, міністерстві, сільській раді у невеличкому селі. На державній службі мають працювати професіонали і вони мають орієнтуватися на досвід закордонних колег. Наприклад, в головному міністерстві в Королівстві Нідерланди працює до 100 осіб, в більшості це юристи. Може й нам подивитися не на кількість державних службовців, а на якість їхньої роботи і дублювання функцій. Це питання не одного дня. Це питання забезпечення тих, кого потрібно звільнити та перенавчити. Але поставити дійсно професійних осіб, яких буде менше, але вони будуть якісно виконувати функції держави за вищу заробітну платню».